

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoE/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1322204232
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:1322204232.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého: A. B., nar. XX.XX.XXXX zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 811 07 Bratislava dieťa rodičov: otca /oprávneného/: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. XXX, XXX XX F. zastúpený: AK ZAHRADNIK & Spol., s. r. o., so sídlom Námestie Mateja Korvína 1, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 854 930 proti matke /povinnej/: G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/ X B., XXX XX I. J. E., zastúpená: JUDr. Marián Dobiš, advokátom, so sídlom Sládkovičova 3, 949 01 Nitra, o návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia, na odvolanie povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 08.03.2023, č. k.: 37Em/3/2022 - 93, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 08.03.2023, č. k.: 37Em/3/2022 - 93 nariadil výkon rozhodnutia – rozsudku Okresného súdu Bratislava III pod č. k. : 39P/231/2019 – 69 zo dňa 12.12.2019 v časti výroku o striedavej osobnej starostlivosti o maloletého.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 376 ods. 1, § 377 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku /ďalej len „CMP“/, keď návrh otca /ďalej len „oprávnený“/ zo dňa 03.11.2021 na nariadenie výkonu rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 12.12.2019, č. k. 39P/231/2019–69 vo výroku, ktorým bola upravená striedavá osobná starostlivosť o maloletého považoval za dôvodný.

3. Súd prvej inštancie napadnuté uznesenie vecne odôvodnil tým, že Okresný súd Bratislava III rozsudkom č. k. 39P/231/2019–69 zo dňa 12.12.2019 schválil rodičovskú dohodu, ktorou bol maloletý A. B., nar. XX.XX.XXXX, zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že obaja budú maloletého preberať a odovzdávať v mieste bydliska odovzdávajúceho rodiča, obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 200 eur mesačne k rukám matky od 01.12.2019 a sumu 80 eur mesačne od 01.08.2019 do 30.11.2019 k rukám matky a zročné výživné za obdobie od 01.08.2019 do 30.11.2019 v sume 320 eur uhradiť do 20.12.2019 k rukám matky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.12.2019 a vykonateľnosť dňa 22.12.2019. Dôvodil, že obsah návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia bol postavený na tom, že napriek vykonateľnému súdnemu rozhodnutiu - rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 39P/231/2019-69 zo dňa 12.12.2019, právoplatnému dňa 22.12.2019, vykonateľnému dňa 22.12.2019, sa striedavá osobná starostlivosť nerealizuje, keďže povinná svojvoľne neodovzdáva maloletého do starostlivosti oprávneného a navyše odmieta s ním akúkoľvek komunikáciu. Oprávnený sa s povinnou nevie skontaktovať, pretože nereaguje. Striedavá osobná starostlivosť sa nerealizuje najmä od veľkonočného pondelka r. 2021, kedy nezhody medzi rodičmi vyvrcholili a kedy pri

odovzdávaní maloletého povinnej, došlo medzi rodičmi k hádke, kedy bola privolaná aj polícia. Od tohto času oprávnený maloletého nevidel, snažil sa skontaktovať s povinnou a riešiť situáciu pokojne, avšak povinná nekomunikuje a neinformuje oprávneného o podstatných veciach o maloletom. Povinná navyše zmenila maloletému materskú školu. Napriek opakovaným výzvam adresovaným povinnej, povinná nekomunikuje s oprávneným. Uviedol, že vyzval povinnú na dobrovoľné plnenie a taktiež vyzval povinnú a oprávneného, aby sa vyjadrili, či došlo k zmene jej postoja k výkonu rozhodnutia, či sa realizuje striedavá osobná starostlivosť. Oprávnený dňa 16.11.2022 zaslal do spisu písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že sa striedavá osobná starostlivosť dlhodobo nerealizuje a poukázal na prebiehajúce súdne konanie vo veci návrhu na zmenu úpravu výkonu rodičovských práv a povinností vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 37P/61/ 2021, v ktorom sa vykonáva znalecké dokazovanie. Povinná dňa 23.11.2022 zaslala do spisu písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že sa striedavá osobná starostlivosť nerealizuje z dôvodu zmeny bydliska povinnej spolu s maloletým a oprávnený nereaguje na akúkoľvek komunikáciu. Súd prvej inštancie potom vyslovil záver, že vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam nariadil výkon súdneho rozhodnutia, keď zistil, že povinná vykonateľný exekučný titul, ktorým je rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 39P/231/2019-69 zo dňa 12.12.2019, vo výroku o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti dobrovoľne neplní.

4. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie povinná, navrhujúc odvolaciemu súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť vec mu vrátiť na ďalšie konanie alebo zmeniť napadnuté rozhodnutie tak, že návrh otca na nariadenie výkonu rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 12.12.2019, č. k. 39P/231/2019 v celom rozsahu zamietne. Z obsahu odvolania vyplýva, že toto povinná odôvodnila tým, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci /§ 62 ods. 1 CMP/ a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam /§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP/ a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP/.

5. Namietala, že súd prvej inštancie v napadnutom uznesení nerešpektoval najlepší záujem dieťaťa. Argumentovala, že sa v priebehu roku 2021, potom čo bol otcovi neodkladným opatrením zakázaný styk s maloletým /pozn. uznesenie Okresného súdu Bratislava III 10.11.2021, č. k. 37P/61/2021 - 212; Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 18.05.2022, č. k. 11CoP/122/2022-302 zmenil uznesenie Okresného súdu Bratislava III 10.11.2021, č. k. 37P/61/2021-212 tak, že návrh matky v celom rozsahu zamietol/ presťahovala s maloletým do E., kde maloletý začal navštevovať najskôr materskú školu a v súčasnosti základnú školu. Na uvedené prostredie si zvykol, má tu silné rodinné zázemie, ktoré mu spolu so svojou rodinou vytvorila. Ďalej v podanom odvolaní namietala, že od nariadenia neodkladného opatrenia a jeho zrušenia uplynulo podstatne veľa času, počas ktorého maloletý s otcom netrávil žiadny čas, čoho výsledkom je, že maloletý sa s oprávneným odcudzil a v podstate si na otca ani nespomína /šetrenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra/. Z uvedeného preto podľa nej vyplýva, že nemôže byť nariadený výkon rozsudku o striedavej osobnej starostlivosti v najlepšom záujme maloletého, keď výkonom striedavej osobnej starostlivosti je maloletý vystavovaný nepríjemným stresovým situáciám. Mala za to, že styk oprávneného s maloletým by sa nemal realizovať bez prítomnosti tretej osoby po dlhšiu dobu, pokiaľ si vzájomne nevybudujú potrebný vzťah a súčasne sa otec bude vyhýbať nepríjemnému správaniu v prítomnosti maloletého. Dôvodila, že nariadením výkonu predmetného rozhodnutia je navyše ohrozené vzdelanie maloletého, keďže v súčasnosti navštevuje základnú školu v E.. Oprávnený má trvalý pobyt v F., a teda je nelogické, nevhodné a v rozpore s najlepším záujmom maloletého, aby ho dovážal do školy v E.. Vytýkala mu tiež, že sa presťahoval a maloletý nemá v jeho novom byte vytvorené podmienky. Uviedla, že oprávnenému bolo vznesené obvinenie pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby /§ 208 Trestného zákona/. Vytkla súdu prvej inštancie procesný postup, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia, keď súd prvej inštancie nepostupoval podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, keď nezisťoval, resp. nerešpektoval tzv. „ospravedliteľné dôvody“, ktoré existujú jednak na jej strane a jednak aj na strane maloletého /jej písomné vyjadrenie zo dňa 23.11.2022/. Súčasne poukázala na skutočnosť, že na súde prvej inštancie sa vedie samostatné konanie o úpravu rodičovských práv a povinností, ktoré doposiaľ nebolo ukončené.

6. Oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu na odvolaciu námietku, že napadnutým uznesením nebol zohľadnený najlepší záujem maloletého a maloletý nemá byť vytrhnutý zo sociálneho prostredia, na ktoré je zvyknutý uviedol, že to bola práve povinná, ktorá svojvoľne vytrhla maloletého z jeho sociálneho

prostredia a zázemia, náhle zo dňa na deň a bez jeho súhlasu. Maloletý bol so súhlasom povinnej v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov takmer rok a pol, obaja rodičia v tom čase bývali v F., maloletý tam navštevoval materskú škôlku, mal tam kamarátov a zázemie. Povinná sa odsťahovala do E. k svojim rodičom, následne zmenila trvalé bydlisko maloletému, škôlku a aj svoju prácu. Maloletý týmto svojvoľným konaním povinnej prišiel o kontakt s ním, ako aj jeho rodinou a taktiež aj o kontakt so svojimi kamarátmi, ktorých v tom čase mal. Podľa neho sa povinná odvoláva hlavne na stabilitu prostredia, pričom ona sama nekoná tak, aby mal maloletý zabezpečené stabilné sociálne prostredie. Hoci povinná uvádza, že vytvorila stabilné prostredie pre maloletého, avšak toto stabilné prostredie zahŕňa iba povinnú a jej rodinu, pričom oprávnený a jeho rodina v stabilnom prostredí maloletého nefiguruje. Vytykal povinnej, že mu úmyselne znemožňuje kontakt s maloletým a to nielen osobný, ale aj telefonický. Je potom prirodzené, že došlo k ich odcudzeniu, pričom popiera existenciu akejkoľvek jej snahy o nápravu vzťahu, keď povinná niekoľkokrát podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, v rámci ktorého navrhuje úplný zákaz jeho styku s maloletým. Z konania povinnej sa preto javí, že sa snaží docieľiť, aby ho úplne vymazala zo života maloletého, pričom požaduje iba hradenie výživného v nie malej výške. Maloletý však potrebuje rovnako oboch rodičov. Poprel, že by nemal vytvorené vhodné bytové podmienky pre maloletého, ako povinná namieta. K vzneseniu obvinenia pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby /§ 208 Trestného zákona/ poukázal na zásadu prezumpcie nevinný a súčasne uviedol, že uznesením Krajskej prokuratúry Bratislava č. 1KPt/394/22/110-6 zo dňa 31.01.2023 bolo uznesenie o vznesení obvinenia zrušené.

7. Oprávnený ďalej argumentoval, že exekučný titul - rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 39P/231/2019–69 zo dňa 12.12.2019 je vykonateľný a taktiež nenastala žiadna okolnosť, ktorá by spôsobila zánik uloženej povinnosti, s ohľadom na uvedené je zrejmé, že odvolanie povinnej neobsahuje zákonné náležitosti, konkrétne zákonom prípustné odvolacie dôvody /§ 377 ods. 3 CMP/. Oprávnený preto navrhoval odvolaciemu súdu, aby odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 08.03.2023, č. k. 37Em/3/2022–93 odmietol.

8. K vyjadreniu oprávneného povinná vo svojom vyjadrení uviedla, že zákazu styku oprávneného s maloletým sa domáhala v záujme ochrany maloletého. Popierala tvrdenia o tom, že sa snaží vymazať oprávneného zo života maloletého. Vždy svojím konaním sledovala najlepší záujem maloletého. Aj pri rešpektovaní prezumpcie neviny, by bolo nevhodné, aby sa maloletý stretával s oprávneným, keď voči nemu boli vedené dve trestné konania pre násilné trestné činy /o zrušení obvinení Krajskou prokuratúrou v Bratislave nemala žiadnu vedomosť/. Tvrdila, že u oprávneného prebiehalo také správanie vo vzťahu k maloletému, ktoré malo podobu šikanovania, vyhrážania, ponížovania, bitky a kopania. Stálo ju to mnoho síl, aby maloletého dostala zo zlého vplyvu oprávneného. Argumentovala, že oprávnený síce tvrdí, že súd by sa mal pokúšať o obnovu jeho vzťahu s maloletým, avšak on sám svojím prístupom iba potvrdzuje, že na maloletom mu nezáleží. Koná v rozpore s najlepším záujmom maloletého a snaží sa presadzovať iba svoje sebecké záujmy. Namiesto postupnej obnovy jeho vzťahu so synom sa neúprosne domáha výkonu striedavej starostlivosti, napriek tomu, že sám potvrdil, že maloletý si naňho nespomína. Súčasne mu vytkla, že nevyvíja snahu o nadviazanie spočiatku aspoň krátkodobého kontaktu. Z vykonaného dokazovania potom vyplynulo, že sám maloletý vyjadril zásadné dôvody, pre ktoré sa s otcom nechce čo i len stretnúť.

9. Odvolací súd preskúmal vec v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 385 ods. 1, § 219 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok /ďalej „CSP“/, s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie povinnej nie je dôvodné. Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré ako správne poukazuje, pričom na zdôraznenie ich správnosti a súčasne z dôvodu potreby vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami uvádza nasledovné:

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

13. Podľa § 373 CMP, na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

14. Podľa § 376 ods. 1 a 2 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

15. Podľa § 377 ods. 2 CMP, proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

16. Podľa § 377 ods. 3 CMP, odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

17. Z obsahu predloženého spisu bolo zistené, že otec sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 03.11.2021 domáhal nariadenia výkonu rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 12.12.2019, č. k. 39P/231/2019–69, právoplatný dňa 22.12.2019 a vykonateľný dňa 22.12.2019 v časti úpravy styku otca s maloletým, keď súd prvej inštancie schválil rodičovskú dohodu, ktorou maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že rodičia si budú maloletého preberať a odovzdávať v mieste bydliska odovzdávajúceho rodiča.

18. Konanie o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je mimosporovým konaním, ktoré je upravené v štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku. Podrobnosti predmetného konania bližšie upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých. Napriek tomu, že výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je druhom vykonávacieho konania, vykazuje od štandardného vykonávacieho konania na peňažné, alebo nepeňažné plnenie zjavné odlišnosti. Rozhodujúcou odlišnosťou je práve sám predmet personálnej exekúcie, ktorým je osoba – maloleté dieťa, ktoré je súčasne účastníkom tohto konania.

19. Po preskúmaní odvolania povinnej odvolací súd zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu proti ktorému je odvolanie prípustné /§ 359, § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1, § 377 ods. 2 CMP / s tým, že pokiaľ ide o jednu z podstatných náležitostí odvolania /§ 363 CSP/ /odvolacie dôvody/ z obsahu podaného odvolania vyplýva, že povinná odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutočný stav veci /§ 62 ods. 1 CMP/ a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam /§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP/ a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP/. Avšak v tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že pokiaľ ide o uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia, odvolanie proti predmetnému rozhodnutiu je možné odôvodniť len dôvodmi, ktoré sú taxatívne vymedzené v § 377 ods. 3 CMP teda tým, že exekučný titul nie je vykonateľný /pozn. „môže ísť o dôvody formálnej nevykonateľnosti alebo materiálnej nevykonateľnosti súdneho rozhodnutia, pri materiálnej vykonateľnosti pôjde o neurčitosť výroku, označenia účastníkov, lehoty na plnenie, príp. iných, pre výkon rozhodnutia podstatných údajov. Pri formálnej vykonateľnosti pôjde o to, že rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo vykonateľnosť /napr. pre nesprávne doručenie, pre nesprávne právne posúdenie vykonateľnosti súdom a pod./ alebo, že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti /pozn. dôvodom môže byť napr. to, že došlo k splneniu povinnosti alebo že oprávnená alebo povinná osoba zomrela, dôvodom môže byť aj zrušenie alebo zmena rozhodnutia, ktorý je exekučným titulom s tým, že tieto odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní /§ 62 ods. 3 CMP. Vymedzenie týchto špecifických odvolacích dôvodov vyjadruje podľa právnej teórie rešpekt a autoritatívnu silu už vydaného súdneho rozhodnutia, ktorý je exekučným titulom. Nepôjde teda o dôvody, ktoré sa týkajú merita veci rozhodnutej súdom v základnom konaní. Odvolací súd sa preto v rámci prieskumu napadnutého rozhodnutia zamerá výlučne, len na existenciu uvedených zákonom prípustných dôvodov odvolania.

20. Exekučným titulom v predmetnej veci je právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 12.12.2019, č. k. 39P/231/2019-69.

21. Pokiaľ ide o prvý vyššie vymedzený odvolací dôvod, matka v odvolaní nenamieta, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi je /materiálne alebo formálne/ nevykonateľný. Napriek tomu odvolací súd konštatuje, že nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali záveru, že exekučný titul vykonateľný nie je. Na uvedenom závere odvolacieho súdu nič nemení ani skutočnosť, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nesprávne poučil účastníkov konania o dôvodoch odvolania proti predmetnému uzneseniu.

22. V súvislosti s druhým odvolacím dôvodom, odvolací súd konštatuje, že z obsahu podaného odvolania a matkou uvádzanými argumentmi nemožno vyvodiť znaky tohto odvolacieho dôvodu, a teda že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik uloženej povinnosti. Jednou z podstatných odvolacích námietok zo strany matky bola skutočnosť, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď nepreskúmal či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré neprebíha styk otca s maloletým podľa exekučného titulu /§ 3 ods. 1 vyhlášky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých/, teda jednak spochybňovala procesný postup súdu prvej inštancie po podaní návrhu otca na výkon rozhodnutia a súčasne argumentuje odmietavým postojom maloletého k styku s otcom vytykajúc súdu prvej inštancie skutočnosť, že nerešpektoval doktrínu najlepšieho záujmu dieťaťa, keď nariadením výkonu rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 39P/231/2019–69 zo dňa 12.12.2019 v časti výroku o striedavej osobnej starostlivosti, je maloletý vystavovaný neprímeraným stresovým situáciám s tým, že v súčasnosti v dôsledku zmeny trvalého pobytu matky vznikajú komplikácie pri zabezpečovaní školskej dochádzky maloletého. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že na túto námietku v čase svojho rozhodnutia neprihliadal, keďže Vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 413/2023 Z.z. zo dňa 16.10.2023, účinnou od 01.11.2023 v zmysle zmeny ust. § 3 vyhlášky súd neskúma existenciu ospravedlniteľných dôvodov pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu.

23. V rámci konania o výkon rozhodnutia musí súd posúdiť, či konaním povinného rodiča došlo k porušeniu práv oprávneného rodiča, ktoré mu vyplývajú z vykonateľného súdneho rozhodnutia, ktoré je podkladom pre toto konanie. Súd rozhodujúci o výkone rozhodnutia vo veci styku rodiča s maloletým dieťaťom je povinný zisťovať dôvod, pre ktorý sa styk nerealizuje a akú mieru viny na nerealizovaní tohto styku majú účastníci tohto konania. V rámci výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých má mať súd na zreteli najlepší záujem dieťaťa. Rešpektovanie najlepšieho záujmu dieťaťa je základnou procesnou zásadou vyjadrenou v čl. 4 CMP, v zmysle ktorého ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom záujme, a ak je to vhodné, informuje dieťa o všetkých podstatných otázkach týkajúcich sa priebehu konania a veci samej. Vzhľadom na záujem maloletého dieťaťa a na skutočnosť, že tento záujem sa môže v priebehu času meniť, je súd vykonávajúci rozhodnutie o výchove maloletých povinný v závislosti od okolností prípadu zisťovať dôvody, prečo sa povinný nepodrobil vykonateľnému rozhodnutiu súdu a vykonať šetrenie o pomeroch maloletého alebo postupovať v zmysle novelizácie § 3 vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z. z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (plnenie rozhodnutia dosiahnuť účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve a súd prvej inštancie následne z úradnej povinnosti zisťuje skutočnosti rozhodujúce pre takýto vykonávacím predpisom popísaný procesný postup).

24. Odvolací súd k vyššie uvedeným odvolacím námietkam povinnej uvádza, že aj po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia je možné, aby súd výkon rozhodnutia neuskutočnil, a to v prípade, ak zistí, že povinný dobrovoľne plní. V prípade odmietavého postoja maloletého dieťaťa vo vzťahu k rodičovi je potom potrebné skúmať, čo je príčinou tohoto odmietania, keď z obsahu spisu vyplýva, že toto má prameniť najmä z nezvládnutých konfliktov vznikajúcich medzi rodičmi a absencie ich vzájomnej vecnej komunikácie o podstatných otázkach týkajúcich sa výkonu rodičovských práv a povinností, ktorého výsledkom je vznik nežiaduceho psychického zaťaženia na maloletého. Teda zavinenie odmietavého postoja maloletého ku styku s povinným možno pričítať najmä chýbajúcej snahe oboch rodičov k takej vzájomnej súčinnosti, aby kontakt s oboma rodičmi bol zabezpečený v prostredí, ktoré sleduje najlepší záujem dieťaťa. Odvolací súd súčasne poukazuje na skutočnosť, že v konaní doposiaľ nebolo zistená a najmä preukázaná existencia objektívnej obavy, že maloletému hrozí ujma, ak sa bude styk s otcom i naďalej realizovať. Teda je primárne úlohou rodičov, aby negatívne faktory, ktoré majú vplyv na zdravý duševný vývoj maloletého dieťa eliminovali na mieru únosnú tak, aby tieto nebránili výkonu rozhodnutia, ktorým je v súčasnosti upravená osobná starostlivosť rodičov o maloletého.

25. Odvolací súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že povinná iniciovala konanie o zmenu úpravu výkonu rodičovských práv a povinností (vedené v súčasnosti pod sp. zn. 37P/61/2021), s návrhom na zákaz styku oprávneného s maloletým a na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/122/2022–302 zo dňa 18.05.2022, ktorým bolo uznesenie Okresného súdu Bratislava III č. k. 37P/61/2021–212 zo dňa 10.11.2021 v napadnutých výrokoch I., II. a III. a v závislých výrokoch IV. a V. zmenené tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 03.11.2021, ktorým sa okrem iného domáhala zákazu styku otca s maloletým zamietol.

26. Z právnej úpravy vo veciach starostlivosti súdu o maloletých vyplýva, že jednou z najdôležitejších požiadaviek je, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obom rodičom. Rodič zabezpečujúci osobnú starostlivosť o maloleté dieťa má prvotnú zodpovednosť za prípravu dieťaťa na stretávanie s druhým rodičom a nemôže túto zodpovednosť preniesť na dieťa. Odvolací súd záverom uvádza, že úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná. Záujmom dieťaťa je nepochybne, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa. Starostlivosť a výchova o maloleté dieťa predpokladá zabezpečenie nielen materiálnych, ale i nemateriálnych podmienok, ktoré umožňujú rozvíjanie osobnosti maloletého dieťaťa. V procese socializácie maloletého dieťaťa je v zásade nevyhnutná účasť oboch rodičov. Po rozpade rodiny s maloletými deťmi nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov ctíť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť /za riadnu výchovu detí/ je prikázaná obom rodičom; preto, pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, aby sa tento rodič s maloletým dieťaťom nestretával. Záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybnosti nezastupiteľné postavenie /pozn. Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 554/04/. Základným právom každého maloletého dieťaťa je právo na pravidelný kontakt s obidvoma rodičmi. Záujem maloletého dieťaťa treba skúmať z objektívneho hľadiska a je nesporné, že v takom prípade je v záujme maloletých detí, aby sa vytváral pozitívny vzťah maloletých detí k obom rodičom, a to nevyhnutne vyžaduje pravidelný styk /pozn. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/207/2018 zo dňa 29.10.2019/.

27. Vychádzajúc z vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že matka v podanom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali niektorému z odvolacích dôvodov v zmysle § 377 ods. 3 CMP, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, nakoľko nejde o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí /§ 58 CMP/.

29. Toto uznesenie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).